

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 123/04-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Š. S., bytom P., zastúpeného advokátom JUDr. T. B., P. B., ktorou namietal porušenie jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práv podľa čl. 8 ods. 2 a čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 4 To 165/03 z 15. januára 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. S. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. marca 2004 doručená sťažnosť Š. S., bytom P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práv podľa čl. 8 ods. 2 a čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 To 165/03 z 15. januára 2004.

Podľa sťažovateľa krajský súd uznesením sp. zn. 4 To 165/03 z 15. januára 2004, ktoré považuje za protiústavné, porušil jeho základné práva a slobody „*vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom vyhláseným zákonom*“.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že:

„Krajský súd v Trnave rozhodnutím spisová značka 4 To 165/03 z 15. 1. 2004 v konaní o odvolaní Š. S. proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch spisová značka 2 T 20/03 z 19. 8. 2003 pre trestný čin podľa §§ 221 ods. 1 Tr. zák. a iné porušil

A - právo sťažovateľa nebyť stíhaný, alebo pozbavený slobody inak, než z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, uvedené v článku 17 ods. 2 Ústavy SR a článku 8 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd

- právo sťažovateľa byť považovaný za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu, uvedené v článku 50 ods. 2 Ústavy SR a článku 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd

- právo na spravodlivý proces, uvedené v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

B - Uznesenie Krajského súdu v Trnave spisová značka 4 To 165/03 z 15. 1. 2004 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Trnave na nové prejednanie a rozhodnutie

C - Ústavný súd priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 1.000 000,- Sk a trovy právneho zastúpenia vo výške 9 340,- Sk (dva úkony po 4 534,- Sk dvakrát režijný paušál po 136,- Sk)“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o porušení jeho citovaných práv uznesením krajského súdu sp. zn. 4 To 165/03 z 15. januára 2004.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Z obsahu sťažnosti doručenej ústavnému súdu 24. marca 2004 (podanej na pošte 23. marca 2004) ústavný súd zistil, že uznesením krajského súdu sp. zn. 4 To 165/03 z 15. januára 2004 bolo odvolanie sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 2 T 20/03 z 19. augusta 2003, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu podľa § 9 ods. 2, § 202 ods. 1 a § 221 Trestného zákona, zamietnuté ako nedôvodné. Rozsudok okresného súdu sp. zn. 2 T 20/03 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 4 To 165/03 nadobudol právoplatnosť 15. januára 2004.

Ústavný súd ďalej zistil, že na verejnom zasadnutí konanom 15. januára 2004 na krajskom súde, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie sp. zn. 4 To 165/03, boli prítomní sťažovateľ i jeho právny zástupca.

Sťažovateľ i právny zástupca mali vedomosť, že uznesenie krajského súdu sp. zn. 4 To 165/03 nadobudlo právoplatnosť 15. januára 2004, napriek tomu podali sťažnosť na poštovú prepravu až 23. marca 2004 a ústavnému súdu bola doručená nasledujúci deň.

Prihliadajúc na túto kogentnú lehotu, v ktorej je nutné podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd zistil, že sťažnosť bola v danom prípade podaná ôsmy deň po jej uplynutí. Ústavný súd v spojení s tým poznamenáva, že sťažovateľ mal od 15. januára 2004 (deň konania verejného zasadnutia na odvolacom súde) k dispozícii dostatočný čas na to, aby dodržal zákonom ustanovenú dvojmesačnú lehotu na podanie sťažnosti počítanú od právoplatnosti rozhodnutia. Z týchto dôvodov nie je možné pripustiť názor, že by sa lehota na podanie sťažnosti počítala až od doručenia druhostupňového rozhodnutia, pretože takéto počítanie lehoty by sa uplatnilo len vtedy, ak by napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom doručenia, a tomu tak v danom prípade nie je.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok nápravy ochrany ústavnosti, s prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti namietaného uznesenia krajského súdu (15. január 2004), ktorým mali byť porušené práva sťažovateľa, a deň podania sťažnosti na poštovú prepravu (23. marec 2004) je možné konštatovať, že lehota stanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľovi bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podal túto sťažnosť ústavnému súdu (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. apríla 2004